

Att se livet med kärlekens ögon

Herre, gör mig till ett redskap för din fred.
Där hat finns, låt mig komma med kärlek.
Där ondska finns, låt mig komma med förlåtelse.
Där oenighet finns, låt mig komma med enighet.
Där tvivel finns, låt mig komma med tro.
Där osanning finns, låt mig komma med sanning.
Där förtvivlan finns, låt mig komma med tröst.
Där mörker finns, låt mig komma med ljus.
O gudomlige Mästare, låt mig sträva inte så mycket efter att bli
tröstad som att trösta, inte så mycket efter att bli förstådd som att
förstå, inte så mycket efter att bli älskad som att älska.
Ty det är genom att ge, som man får, genom att förlåta, som man blir
förlåten, och genom att dö, som man uppstår till det eviga livet.

Franciskus bön

Den 4 oktober var det den helige Franciskus dag. Han som på 1100-talet pratade med fåglarna och kallade dem för bröder och systrar. Till hans familj hörde även solen, månen. Till och med döden kallade han för sin syster. Galen, tyckte stadens människor i Assisi i Italien och körde ut honom från staden. Där levde han i en ruin av en nedfallen kyrka. Sten för sten började han bygga upp kyrkan igen och folket kom i mängder för att höra honom predika om Guds kärlek. Allt fler människor kom till honom och ville leva som han gjorde. Då bildade han ett brödraskap som stod under påvens beskydd. På några årtionden fanns dessa ”gråbröder” över hela Europa och deras specialitet blev att bygga kyrkor där de slog sig ner. Vad bröderna tog med sig var kunskap om ny byggnadsteknik. Det nya var att tillverka tegel och bygga höga valv med det nya materialet.

Franciskus-ordern står för socialt engagemang och kärlek till medmänniskorna, och det är lika aktuell nu som på medeltiden. Människor led av svält, sjukdomar, krig och andra fasor som digerdöden. Livet tycks upprepa sig, fast vi kallar det inte med samma ord och namn men vi människor är desamma. Om vi lider så smärtar det och vårt människovärde blir kränkt. Det får oss att stelna och bli frustrerade när vi känner orättvisa drabba oss eller andra som vi älskar. Vi blir berörda av vad som händer i vår omgivning och om vi inte bryr oss så är det allvarligt. Då har vi gett upp och blivit till sten i en form av likgiltighet som får vår mänsklighet att upphöra. Trots kylan som sveper in över vårt land och över kriget i Europa så måste vi mobilisera oss och skapa en motkraft som kan övervinna det blomstrande hatet. Skulle det vara en väg att gå om vi blev fler som ställde in oss bakom de ord som Franciskus bön formulerar? Något som skulle avhjälpa för egen nedkyllning och som Martin Luther sa: ”Väl bett är hälften arbetat.” **Ora et labora**, bed och arbeta är tjänsten inför Gud.

Per-Arne Bengtsson, präst i Svenska kyrkan